

Νά! ξάφνω αλλάζει τὸ σκοπό,
 Φαρμακευμένα λόγια λέει·
 Ἄντι τραγοῦδι χαροπὸ
 Τοῦ χωρισμοῦ τὸν πόνο κλαίει.
 Ἀγάπης μουσικὴ
 Πικρολαλοῦσ' ἐκεῖ...

Σ' ἐκύτταξα δειλά, δειλά,
 Καὶ σὺ μ' ἐκύτταξες ἐμένα
 Κ' ἦταν τὰ μάτια μου θολὰ
 Καὶ τὰ δικά σου δακρυσμένα!

8

Θωροῦν τὴ ζωγραφιά σου οἱ ἄλλοι
 Καὶ λὲν μὲ τὴ δική τους γνῶσι
 Πῶς ὁ τεχνίτης ἔμπόρεσε νὰ δώσῃ
 Σωστὴ ζωὴ ἔς τὰτίμητά σου κάλλιη.

Ἦτον ἀλήθεια ἡ τέχνη του μεγάλη.
 Ὅμως κ' ἂν ἦτον τόση κ' ἄλλη τόση,
 Δὲν ἤμποροῦσε ἡ τέχνη νὰ τὸν σώσῃ.
 Ἡ ζωγραφιά δὲν θάμοιαζε καὶ πάλι.

Ἦ τὰ ρόδα, ἔς τὰστρα τὰ ζωγραφισμένα
 Οὐδ' εὐωδιά κ' οὐδὲ καὶ φῶς κανένα
 Δὲν ἤμπορεῖ νὰ δώσῃ ἡ ζωγραφιά.
 Κ' ἐγὼ κυττάζω καὶ θωρῶ μὲ λύπη
 Κάτι, σὰν φῶς, σὰν εὐωδιά νὰ λείπῃ
 Ἄπ' τὴν ζωγραφισμένη σου ἐμμορφία.

9

Θέλεις καθάριος οὐρανὸς
 Καὶ ἑστέρος παντοτεινὰ
 Νὰ ζωγραφιέται γαλανὸς
 Ἦ τὰ μάτια σου τὰ γαλανά;
 Θέλεις νὰ ζῆς εὐτυχισμένη;
 Ἔλα, ἡ καρδιά μου σὲ προσμένει.

Θέλεις τοῦ ἡλίου ἡ ἀντηλιά
 Νὰ σὲ φωτίξῃ λαμπερῇ
 Καὶ ἔς τὰ χρυσὰ σου τὰ μαλλιά
 Χρυσὸ στεφάνι νὰ φορῇ;
 Θέλεις νὰ ζῆς εὐτυχισμένη;
 Ἔλα, ἡ καρδιά μου σὲ προσμένει.

Θέλεις ἐκεῖ ποῦ μοσχανθεῖ
 Λευκὸ κλωνάρι λεμονιάς
 Ν' ἀνοῦν τῆς ὄψις σου οἱ ἀνθοὶ
 Δίχως τὸ φόβο τῆς χιονιάς;
 Θέλεις νὰ ζῆς εὐτυχισμένη;
 Ἔλα, ἡ καρδιά μου σὲ προσμένει.

Θέλεις ἐκεῖ ποῦ τὰ πουλιὰ
 Λαλοῦν κρυμμένα ἔς τὸ κλαδί
 Μαζὶ μ' ἐκείνων τὴ λαλιά
 Τὸ στόμα σου νὰ κελადῇ;
 Θέλεις νὰ ζῆς εὐτυχισμένη;
 Ἔλα, ἡ καρδιά μου σὲ προσμένει.

10

Ὅταν γιὰ ὑστερὴν φορὰ
 Τὴν ὑστερὴν νυχτιά σὲ εἶδα
 Κ' ἔφυγες σὺ δίχως χαρὰ
 Κι' ἀπόμεινα δίχως ἐλπίδα,

Ἄχ! πρὶν ἔς τὸν ὕπνο τὸ γλυκὸ
 Γεῖρ' ἡ καρδιά μου ἡ πονεμένη,
 Μ' ἐξάφνισ' ὄνειρο κακό:
 Εἶδα πῶς ἦσαν πεθαμένη.

Μιὰ τέτοια μαύρη συμφορὰ
 Μοῦ πάγωσεν εὐθύς τὸ αἷμα,
 Κ' ἐξύπνησα μὲ τὴ χαρὰ
 Πῶς τὸνεῖρό μου ἦτον ψέμμα.

Μὰ ἔς τὴν καρδιά μου ὅπου πονεῖ
 Τὸ ψέμμα ἀλήθεια πάντα μένει:
 Γιὰ ὅλους εἶσαι ζωντανή,
 Μόνον γιὰ μένα πεθαμένη!...

Ἐν Λειψία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Δι' ἓν μόνον πρᾶγμα δὲν ἐπαινοῦνται οἱ νε-
 κροὶ, καὶ ἐν τούτοις αὐτὸ εἶνε ἡ αἰτία παντὸς
 πρὸς αὐτοὺς ἐπαίνου: διὰ τὸν θάνατόν των.

Ἄν αἱ γυναῖκες τόσον μεριμνῶσι περὶ τῆς
 ἰδίας καλλονῆς, πταίουσιν οἱ ἄνδρες, οἵτινες διὰ
 ταύτην ἰδίως τὰς ἀγαπῶσι.

Ἡ μητρικὴ ἀγάπη δίδει πολὺ καὶ λαμβάνει
 ἐλάχιστον, ἀλλὰ ζῆ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς κε-
 φαλαίων.

Οὐδὲν λαχεῖον μετρεῖ μεταξὺ τῶν κερδῶν
 αὐτοῦ τὴν εὐτυχίαν.

Ἡ εὐγλωττία εἶνε ἰππεὺς ἤρεμος ἐπιβαίνων
 ἵππου ὀρηθητικοῦ.

Οἱ τύρανοι σβύνουν τὰ φῶτα τῆς παιδείας,
 ὡς οἱ κλέπτει τοὺς φανούς τῶν ὕδων.

Εἰς τὰς μεγάλας κοινωνικὰς ἐπαναστάσεις
 οὐχὶ ὁ ὠκεανὸς τουτέστιν ὁ λαὸς εἶνε ὁ διεγει-
 ρων τὴν θύελλαν, ἀλλ' ὁ ἄνεμος τουτέστι τὸ ἐ-
 παναστατικὸν πνεῦμα.

Ἡ ἀναρχία δὲν ἀναβαίνει ποτὲ ἐκ τοῦ λαοῦ
 εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ κατέρχεται ἀπὸ
 ἐξουσίας ἀνοήτου πρὸς τὸν λαόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Καταπληκτικὰς διαστάσεις λαμβάνει ἡ μυωπία ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Γερμανίας, ὁ τύπος δὲ ἤρξατο ἐπιχαλούμενος τὴν σύντονον μέριμναν τῶν ἀρμοδίων. Ἐξ ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ὀφθαλμῶν 110,000 μαθητῶν προκύπτει ὅτι ἡ ἐξασθένησις τῆς ὁράσεως κάμνει φοβερὰς πρὸς τοὺς ἰδίους ἐν ταῖς ἀνωτέρας τάξεσιν. Συντελοῦσι δ' εἰς τοῦτο κυρίως οἱ μικροσκοπικοὶ χαρακτῆρες, δι' ὧν ἐκτυποῦνται τὰ λεξικά, τὸ κείμενον τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ οἱ γεωγραφικοὶ χάρται. Τὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα σμικρύνονται, ὅ' ἔλθῃ δὲ βεβιάως ἐποχῇ, καθ' ἣν θὰ ἀναγινώσκωμεν διὰ μικροσκοπίου.

Γνωστὸν εἶνε ὅποσον ὑπερβολικαί εἶνε αἱ ἀξιώσεις τῶν ἠθοποιῶν κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐποχὴν.

Ὁ ἄρτι ἀποθανὼν ἐν Βερολίῳ διευθυντὴς θεάτρου Ἐγγελ ἐπρόκειτο νὰ μισθώσῃ ποτὲ δύο διασημοὺς ἀοιδούς, τὸν Ναχβάουρ καὶ τὸν Ράιχμαν, οὓς τὸ κοινὸν οὐδέποτε εἶχεν ἀκούσει ψάλλοντας ὁμοῦ. Προσκαλεῖ λοιπὸν ἀμφοτέρους ἐν τῷ γραφεῖῳ του, ὅπως μάθῃ τὰς ἀξιώσεις των.

— Αἱ ἰδικαί μου ἀξιώσεις σὰς εἶνε γνωσταί, λέγει ὁ Ναχβάουρ, πρὸ πολλοῦ θὰ ἔχω τὸ ἥμισυ τῆς ἀκαθαρτίτου εἰσπράξεως.

— Πολὺ καλὰ. Καὶ σεῖς, κύριε Ράιχμαν, τί ζητεῖτε; λέγει ὁ Ἐγγελ, στρεφόμενος πρὸς τὸν ἕτερον καλλιτέχνην.

— Καὶ ἐγὼ τὸ αὐτὸ ζητῶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀκαθαρτίτου εἰσπράξεως.

— Τότε, κύριοι, ἀπαντᾷ ὁ Ἐγγελ, χωρὶς νὰ ταραχθῇ οὐδὲως, θὰ ἔχετε βέβαια τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ δίδετε κανὲν εἰσιτήριον δωρεάν, διὰ νὰ ἡμπορῶ νὰ ἐμβαίω εἰς τὸ θεάτρον μου!

Λέγεται ὅτι Ἀμερικανὸς ἐρευρέτης ἐπενόησεν εὐφρὲς μέσον πρὸς πρόληψιν τῶν ἐν τοῖς θεάτροις δυστυχημάτων ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς. Κάτωθεν ἐκάστου καθίσματος τοποθετεῖ μικρὰν καταπακτὴν, οὕτως κατεσκευασμένην, ὥστε ἀρκεῖ νὰ πίεσῃ τις μικρὸν κομβίον διὰ νὰ κατέλθῃ μετὰ τοῦ καθίσματος τοῦ ὑπὸ τὴν γῆν καὶ ἐκεῖθεν δι' εὐρυτάτων διαδρόμων ἐξέλθῃ τοῦ θεάτρου ἄνευ οὐδενὸς κινδύνου. Τὸ εὐφρὲς τοῦτο μέσον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις: Οἱ θεαταὶ π. χ. εἰς ἔνδειξιν ἀποδοκίμασίας κατὰ τοῦ παριστανομένου ἔργου ἢ τινος τῶν καλλιτεχνῶν δύναται ἀίφνης νὰ γίνωσιν ἄφαντοι, μὴ καταφεύγοντες εἰς τὸ τετριμμένον καὶ θορυβῶδες μέσον τῶν συριγμῶν. Πρὸς τούτοις διὰ καταλλήλου τελειοποιήσεως τοῦ μηχανήματος δύναται ἡ πίεσις τοῦ κομβίου νὰ γίνεται καὶ μακρόθεν, ὥστε νὰ ἀπαλλάσσεται τις εὐκόλως γείτονος θορυβοποιῶ ἢ ὀχληροῦ κτλ.

Μεταξὺ Βοστώνης καὶ Νέας Ὑόρκης ἐγένοντο ἐσχάτως πειράματα πρὸς σύγκρισιν τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ τηλεφώνου πρὸς τὰ τοῦ τηλεγράφου. Τὸ

πείραμα συνίστατο εἰς τὴν ταυτόχρονον διαβάσιν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐφημερίδος διὰ τοῦ τηλεφώνου καὶ τοῦ τηλεγράφου. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα χρόνου τὸ τηλεφῶνον διεβάσασε 346 λέξεις, ὁ τηλεγραφητὴς δὲ ἄνευ οὐδεμιᾶς συντομεύσεως 330. Ὁ διαβιβάζων διὰ τοῦ τηλεφώνου διεκόπη τρίς, ὅπως συλλαβίσῃ λέξεις τινὰς μὴ ἀκουσθείσας καταλεπτῶς. Τὸ λοιπὸν τηλεφώνημα ἠκούσθη εὐκρινῶς καὶ οὐδὲν ἐγένετο λάθος ἐν τῇ ἀντιγραφῇ.

Δεινὴ συμφορὰ ἀπειλεῖ τοὺς καφεπότας. Τὸ φυτὸν τὸ παράγον τὸν πολῦτιμον κόκκον προσεβλήθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ νόσου. Ὁ σοφὸς βοτανικὸς κ. Ραούλ ἐντολὴν λαβὼν παρὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὅπως ἐξετάσῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ κακοῦ, ἀπεράνθη ἀφοῦ διέτρεξε πάντα τὰ μέρη ἐνθα ὑπάρχουσι φυτεῖαι καφῆ ὅτι τὸ κακὸν εἶνε γενικόν. Ἡ νόσος, εἰς ἣν ἀπεδόθη τὸ ὄνομα *Hemilia vastatrix* θεωρεῖται τὸσον καταστρεπτικὴ διὰ τὸ φυτὸν τοῦ καφέ, ὅσον ἡ φυλλοξήρα διὰ τὰς ἀμπέλους.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡ ὠτοτοκία τῶν ὄρνιθων.

Εἰς τοὺς διατηροῦντας ὄρνιθοτροφεία ἢ ἀπλῶς ὄρνιθῶνας καὶ ἐνδιαφερομένους περὶ τῆς αὐτῆς ὠτοτοκίας τῆς παραγωγῆς τῶν ὠν παρέχουμεν τὴν ἐξῆς συμβουλὴν ἐπὶ ἀσφαλῶν δεδομένων.

Καθ' ἕκαστον ἔτος πᾶσαι αἱ ὄρνιθες αἱ ὑπερβάσαι τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των πρέπει νὰ παραπέμπωνται ἢ εἰς τὴν χύτραν τοῦ μαγειρείου ἢ εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς ἐκποίησην. Τὸ παράγγελμα εἶνε οὐσιῶδες καὶ ὁ ἐπιθυμῶν νὰ φθάσῃ εἰς εὐάρεστον οἰκονομικὸν ἐξαγόμενον ὀφείλει νὰ φανῇ κατὰ τοῦτο ἀνοικτίμων.

Ἡ ὄρνις τριῶν ἐτῶν ἡλικίας παράγει τὸν μέγιστον ἀριθμὸν τῶν ὠν.

Τὸ τέταρτον ἔτος παράγει ὀλιγώτερα, ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῶν ὠν τῆς εἶνε μεγαλύτερον.

Ἡ ὄρνις ἢ ἔχουσα πέντε ἐτῶν ἡλικίαν καταναλίσκει τροφὴν ὅσην καὶ ἡ τριῶν ἐτῶν, παράγει δὲ ὠὰ πολὺ ὀλιγώτερα. Ὡστε ὁ ἰδιοκτήτης δὲν πρέπει νὰ διατάσῃ, τοσοῦτ' ἄλλο ὅσῳ αἱ νεαραὶ ὄρνιθες τίκτουσι τὸ φθινόπωρον ἢ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος, ὅτε τὰ ὠὰ ἔχουσι τιμὴν διπλασίαν ἢ τριπλασίαν. Ἡ γηραιὰ ὄρνις οὐδέποτε τίκει τὸν χειμῶνα. Ὁ διατηρῶν ὄρνιθας ἐνός, δύο, τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν δύναται νὰ ἔχῃ ὠὰ πρόσφατα καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐπιτυγχάνεται πρὸς τοῦτοις καὶ τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ μὴ καταναλίσκωνται πλέον ὄρνιθες γηραιαὶ καὶ τραχειαί, ἐπεὶδὴ μέχρις ἡλικίας τεσσάρων ἐτῶν ἡ σὰρξ τῆς ὄρνιθος διατηρεῖται ἀκόμη ἀρίστη.